

πινα, μια συγχεισι απ του αυθρωπο στου κοσμο, απ του αυτρα στη γυναικα, παιδι στου κοσμο, κοσμος.

17... και μετα θα ενεργησει θετικα.

α. Εκει δρισκεται η ποιηση. Οχι η δημιουργια. Ποιηση θα πει το τιποτα να γινει κατι, αλλα το τιποτα εχει προσωπο, δεν ειναι κατασκευη κενου. Θα πει να κανεις την πετρα αγαλμα αλλ αφηγοντας την πετρα, να τραγουδησεις ποιηση, μενοντας ομις ερωτικος ολοκληρος. Οχι σπαζοντας τη συγχεισι, το επιπεδο, πεθαινευτας. Η ποιηση δεν εναι δημιουργια, ειναι η προσωπικη μας γεννηση, η προσωποποιηση μας μπροστα στα φυσικα προσωπα, η φωνη μας του ρυθμου του κοσμου. Ποιημα ειναι να γιγουμε ηχοι στα φυλλα του δευτρου γ.π., μενοντας εμεις, δηλ. μπροστα στο δευτρο.

β. Η θετικη δραση του δημιοτικου τραγουδιου ειναι ανομολογητη, γιατι στην πραγματικοτητα δεν ενεργει αλλα ενεργειται, δε δρα, δραται ανθρωπινα.

γ. Αγαπω λοιπον το δημιοτικο τραγουδι θα πει ζω αλλιως — η θελω γα ζω αλλιως. Οχι κανω λαογραφια στα χωρια, ξενος και αψυχος και ασφαλτικος. Το δημιοτικο τραγουδι ειναι το πεταγμα του Διγενη και η πραγματικοτητα των ονειρων και οι γλωσσικες μορφες θετικα παρμενες (—Πεταει ο ανθρωπος; Γιατι γα μην πεταει αφου πεταγε τα πουλια; — Γινεται οτι πιανει η φυχη του; Γιατι οχι αφου το θελει; — Ομως αυτες εδω οι γλωσσικες μορφες δε γινονται — Πως, αφοι λεγονται; — Αυτες κι αλλες τετοιες ερωτησεις κι απαντησεις χανουν το «νοημα» τους).

γ. Χωρις λαχταρα, ερωτα, παιδι, χωρις αντικειμενο, δεν εχουμε θεση. Το δημιοτικο τραγουδι ει : γ α : θεση. Αν θελουμε ας δηγαλουμε απ αυτο οτι μας χρειαζεται: φιλοσοφιες, σκεψεις, πολιτικη κι οτι κατασκευασαιμε, καθιως τογα φερνει τ αλλο: θα μας κυριεψει τελικα η πραγματικοτητα της ομορφιας και θα γινουμε προσωπα. Προσωπα του κοσμου οχι των κατασκευων χωρις χωρια και νερο, παρθενα, κοσμικα.

δ. Ζω το δημιοτικο τραγουδι σημανγει τελικα ειμαι ελευθερος απ ολα — κι απο τις «ελευθεριες» μαζι: απ ολα οσα δ εν ε : γ α : εται, κι αυτα που δεν ειναι, γελαγε ωραια, αφου ειναι - δεν - ειναι δε μετραι μια κι εχω τη γλωσσα.

18. Το δημιοτικο τραγουδι μιλαει. Του απαντων ελευθερος κι απ αυτο το ιδιο, με τη γλωσσα μου. Μιλαμε. Ε : γ α : γ λ ω σ σ α.

μελετη γλωσσας

λα λα λαλα λαλω λαλημενος λαλος * λαλα λαρα λαρος γλαρος γλαρως γλαρωνω * γλεπω βλεπω λεπω λεω λεου * λεγα ελεγα ελενη helen * halo αλωνι αλογι * λεμονι κιδογι απλογι * λονι λεγι γιγι γαγα * να λα.

μελετη ποιησης

περνι τα ορι πισο του και τα δουνα μπροστα του.

μελετη γραφης

ΠΕΡΝΙΤΑΟΡΙΠΣΟΤΟΥΚΕΤΑΒΟΥΝΑΜΠΡΟΣΤΑΤΟΥ.

περνιταοριπσοτουκεταβουναμπροστατου.